

Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austrija) – Online Games Handels GmbH i dr. protiv Landespolizeidirektion Oberösterreich

(Predmet C-685/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 49. UFEU a — Sloboda poslovnog nastana — Članak 56. UFEU a — Sloboda pružanja usluga — Igre na sreću — Ograničavajući propis države članice — Upravne kazne — Važni razlozi u općem interesu — Proporcionalnost — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Nacionalni propis koji predviđa obvezu suda da po službenoj dužnosti ispita elemente o kojima odlučuje u okviru postupka pokrenutog povodom upravnog prekršaja — Usklađenost)

(2017/C 277/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Online Games Handels GmbH, Frank Breuer, Nicole Enter, Astrid Walden

Tuženik: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Izreka

Članke 49. i 56. UFEU-a, kako su protumačeni osobito u presudi od 30. travnja 2014., *Pfleger i dr.* (C-390/12, EU:C:2014:281), u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima valja tumačiti na način da im se ne protivi nacionalno postupovno uređenje u skladu s kojim je u okviru upravno kaznenih postupaka sud koji odlučuje o usklađenosti propisa koji ograničava temeljnu slobodu Europske unije, poput slobode poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga unutar Unije, s pravom Unije dužan po službenoj dužnosti ispitati elemente predmeta u kojem odlučuje u okviru ispitivanja postojanja upravnih prekršaja, ako to uređenje ne dovodi do toga da je taj sud dužan nadomjestiti nadležna tijela predmetne države članice koja su obvezna podnijeti dokaze koji su navedenom sudu potrebni za provjeru opravdanosti tog ograničenja.

⁽¹⁾ SL C 118, 4. 4. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 21. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Kehl – Njemačka) – kazneni postupak protiv A

(Predmet C-9/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Uredba (EZ) br. 562/2006 — Zakonik Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) — Članci 20. i 21. — Prelazak preko unutarnjih granica — Kontrole unutar državnog područja — Nacionalni propis kojim se dopuštaju kontrole radi utvrđivanja identiteta osoba zaustavljenih u području od 30 kilometara od zajedničke granice s drugim državama ugovornicama Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma — Mogućnost provođenja kontrole neovisno o ponašanju dotične osobe ili postojanju specifičnih okolnosti — Nacionalni propis koji dopušta određene mjere kontrole osoba u krugu željezničkih kolodvora)

(2017/C 277/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Kehl

Stranka glavnog kaznenog postupka

A

uz sudjelovanje: Staatsanwaltschaft Offenburg

Izreka

1. Članak 67. stavak 2. UFEU-a i članke 20. i 21. Uredbe (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 610/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013., treba tumačiti na način da im je protivan nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku – koji policijskim tijelima odnosno države članice dodjeljuje ovlast provjere identiteta, u području od 30 km od kopnene granice te države članice s drugim državama strankama Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, potpisane u Schengenu (Luksemburg) 19. lipnja 1990., bilo koje osobe, neovisno o njezinu ponašanju i specifičnim okolnostima, s ciljem ometanja ili zaustavljanja nezakonitog ulaska na državno područje te države članice ili sprečavanja određenih kaznenih djela usmjerenih protiv sigurnosti ili zaštite granice ili počinjenih u vezi s prelaskom granice – osim ako je tim propisom predviđeno nužno ograničavanje te ovlasti kojim se osigurava da njezino provođenje u praksi ne može imati učinak istovjetan graničnoj kontroli, što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
2. Članak 67. stavak 2. UFEU-a i članke 20. i 21. Uredbe br. 562/2006, kako je izmijenjena Uredbom br. 610/2013, treba tumačiti na način da im nije protivan nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku – koji policijskim tijelima odnosno države članice dopušta da u vlakovima i u željezničkim objektima na njezinu području provjeravaju identitet ili isprave za prijelaz granice bilo koje osobe kao i da je u tu svrhu nakratko zaustave i ispitaju – ako se te kontrole temelje na poznatim činjenicama ili iskustvima granične policije, pod uvjetom da je njihova provedba u nacionalnom pravu pobliže uređena i ograničena u smislu intenziteta, učestalosti i selektivnosti kontrola, što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 136, 18. 4. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 15. lipnja 2017. – Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd protiv Europske komisije, Vijeća Europske unije

(Predmet C-19/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Borba protiv terorizma — Posebne mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima — Uredba (EZ) br. 881/2002 — Zamrzavanje sredstava i gospodarskih resursa fizičkih i pravnih osoba uvrštenih na popis koji je utvrdio Odbor Ujedinjenih naroda za sankcije — Ponovno uvrštenje imena tih osoba na popis koji se nalazi u Prilogu I. Uredbi br. 881/2002 nakon poništenja prvotnog uvrštenja — Prestanak postojanja pravne osobe tijekom postupka — Stranačka sposobnost)

(2017/C 277/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (zastupnici: N. Garcia-Lora, Solicitor, E. Grieves, barrister)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: F. Ronkes Agerbeek, D. Gauci i J. Norris-Usher, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: G. Étienne, J.-P. Hix i H. Marcos Fraile, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.